

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815210426
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815210426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnir, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému R. M., W.. X.X.XXXX, F., T. XXX, o zaplatenie 499,04 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 5C/287/2015-46 z 19.8.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í druhý výrok rozsudku v časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 187,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 až do zaplatenia a v prevyšujúcej zamietavej časti ho potvrdzuje.

Žalobcovi prisudzuje náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 40% a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 145,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobu ohľadom sumy 353,63 eur s príslušenstvom zamietol a žalovaného zaviazal nahraďiť žalobcovi trovy tohto konania vo výške 40 %.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril, že po oboznámení sa so zmluvou o pôžičke a so všeobecnými obchodnými podmienkami rozhodol tak, že žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, a to v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách. Z predloženej zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu 4.4.2012 vplynulo, že právny predchodca žalobcu poskytol pre žalovaného pôžičku vo výške 612,54 eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 6 mesačných splátkach po 102,09 eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavuje sumu 875,09 eur, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 612,54 eur a z tejto sumy zaplatil sumu 466,73 eur, teda má zaplatiť rozdiel vo výške 145,81 eur. Ďalej uviedol, že v ostatnej časti žalobu žalobcu zamietol z nasledovných dôvodov: poukázal na § 52 ods.1 až 3, § 53 ods.1,2,4 Občianskeho zákonníka, článku 6 bod 1 Smernica Rady č. 93/13/EHS (ich znenie citoval) a uviedol, že odkaz na Všeobecné obchodné podmienky je uvedený na konci formulára zmluvy o pripojení, nápadne menším písmom, ako ostatné dojednania. Takéto dojednanie vzbudzuje dojem nepodstatnej časti zmluvy, na úrovni poznámky. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Zmluvná sloboda spotrebiteľa pri určovaní, ktoré dojednanie bude uvedené v zmluve, a ktoré vo Všeobecných obchodných podmienkach, je iba zdanlivá, keď obe listiny vo "formulárovej" podobe pripravuje zmluvný partner spotrebiteľa. S ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľovi len sťažuje možnosť domôcť sa zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní. Tá skutočnosť, že

žalobca ukryl dohodu o zmluvnej pokute do Všeobecných obchodných podmienok bez toho, aby v samotnej zmluve na možnosť požadovať zmluvnú pokutu spotrebiteľa čo len upozornil, má za následok, že nemožno mu jeho nárok priznať pre rozpore s dobrými mravmi. Teda by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby okrem nezaplatenej istiny zaplatil aj ďalšie náležitosti. Dospel k záveru, že Zmluva o pôžičke uzavretá medzi účastníkmi je v rozpore s § 9 ods.2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenie. V zmluve je uvedená mesačná splátka 102,09 eur a je tam uvedený počet splátok 6, pričom v zmluve nie je uvedené z čoho poplatky pozostávajú a v akej výške. Z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca totiž do spotrebiteľskej zmluvy uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. Považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka. Navyše v zmysle § 11 ods.1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2, okrem aj písm. k/, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný mal žalobcovi zaplatiť len poskytnutú pôžičku vo výške 612,54 eur, pričom v skutočnosti už zaplatil sumu 466,73 eur. Preto žalovaného zaviazal k zaplateniu rozdielu medzi poskytnutou pôžičkou a výškou splatenej pôžičky. Výrok o trovách konania sa oprel o „§ 455 ods.“ CSP.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. Nakoľko žalovaný uhradil sumu 466,73 € a bola mu poskytnutá suma 612,54 €, súd mal za to, že jeho návrh je dôvodný len v časti uplatnenej dlžnej sumy. Proti uvedenému rozhodnutiu v zamietajúcej časti o zaplatenie 187,36 € s prísl., podáva žalobca odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré odôvodnil nasledovne: nebráni sa právnomu posúdeniu poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov, avšak má za to, že súd nesprávne matematicky dlžnú sumu vyčíslil. Kúpna cena bola v zmysle zmluvy vo výške 799,90 €. Nakoľko žalovaný bol povinný v zmysle zmluvy zaplatiť akontáciu v sume 262,55 €, predmetná suma bola započítaná na výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a žalovanému bola následne poskytnutá suma vo výške 537,35 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami. Žalovaný celkovo uhradil sumu 466,73 €, tzn. akontáciu a 2 splátky. Suma úhrad vo výške 466,73 €, ktorú súd započítal na sumu poskytnutej pôžičky, zahŕňa aj úhradu akontácie vo výške 262,55 €, čo súd nezohľadnil. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovanému bola poskytnutá pôžička bez úrokov a bez poplatkov v sume 799,90 € a nie v sume 612,54 €, ako uvádza súd. Vyššie uvedený názor vyplýva z množstva súdnych rozhodnutí, z ktorých príkladmo poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 30.10.2015, sp. zn. 8Co/488/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22.9.2015, sp. zn. 13Co/619/2015, Krajského súdu v Trnave zo 16.9.2015, sp. zn. 11 Co/691/2014, Krajského súdu v Trnave z 12.08.2015, sp. zn. 23Co/405/2014. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalovaného popri povinnosti vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Rožňava z 19.8.2016, č. k. 5C/287/2015-46 zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 187,36 € s prísl. a opätovne rozhodne o trovách konania.

4.K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že s rozsudkom súhlasí.

5.Následne sa vyjadril žalobca podaním z 3.1.2017, v ktorom uviedol, že 4.4.2012 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pôžičke (ďalej len „Zmluva“). Na základe Zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 537,35 eur, ktorú sa zaviazal uhradiť v 6. mesačných splátkach vo výške 102,09 eur a akontáciu pri podpise zmluvy vo výške 262,55 eur. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 875,09 eur uhradil sumu vo výške 466,73 eur, ktoré sú v platobnej histórii evidované ako „Priradené (EČ, splátka)“, tak sa dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 408,36 eur. V zmysle bodu 11.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. 10 % z 102,09 eur (výška mesačnej splátky) = 10,21 eur. V zmysle bodu 11.3 Podmienok k Zmluve o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995. (výška dlžnej sumy) * % (zákonná výška úroku z omeškania) / 365 (počet dní v roku) * (počet dní príslušného obdobia). V zmysle

bodou 11 Všeobecných obchodných podmienok boli mu vyčíslené poplatky vo výške 91,57 eur. Vyčíslené poplatky sú v platobnej histórii evidované ako „pokuta sankcia“ + „pokuta omeškanie“. Žalovaná suma vo výške 499,44 eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 408,36 eur a poplatkov vo výške 91,08 eur. Súhlasí s právnym posúdením pôžičky ako bezúročnej a bez poplatkov a z toho dôvodu žiada, aby mu súd v rozsudku priznal sumu vo výške 333,17 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje rozdiel kúpnej ceny vo výške 799,90 eur a všetkých úhrad žalovaného vo výške 466,73 eur a preto žiada, aby súd žalovaného popri povinnosti vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Rožňava z 19.8.2016, č. k. 5C/287/2015-46 zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 187,36 € s prísl.

6. Rozsudok, vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 145,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 až do zaplatenia nebol odvolaním napadnutý a tento nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 187,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 až do zaplatenia a v prevyšujúcej zamietavej časti ho potvrdil.

8. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

9. Súd použil správny právny predpis, ale nesprávne ho na daný skutkový stav aplikoval, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný si požičal od žalobcu sumu 799,90 eur a všetky úhrady žalovaného boli vo výške 466,73 eur. Žalovaný teda nevrátil žalobcovi sumu 333,17 eur. Súdom prvej inštancie bol zaviazaný zaplatiť len čiastku 145,81 eur s prísl., preto bol zaviazaný aj k úhrade sumy 187,36 eur, ktorá je rozdielom medzi tým, čo žalovaný má skutočne vrátiť (333,17 €) a sumou, na úhradu ktorej ho zaviazal súd prvej inštancie (145,81 €).

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Žalovaný sa do omeškania so sumou 187,36 eur dostal od 2.11.2012 (upomienku prevzal 29.10.2012 a lehota na plnenie bola 3 dni, teda do 1.11.2012) podľa § 517 ods.2 O. z. v nadväznosti na § 3 nar. vl. 87/1995 Z. z. bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania od 2.11.2012 do zaplatenia vo výške vo výške 8,75 % ročne počítaný zo sumy 187,36 eur.

14. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. Podľa § 396 ods.2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

16. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18.Predmetom konania bolo zaplatenie 499,04 eur a žalobca bol úspešný v sume 333,17 eur, čo predstavuje (66,67 úspech : 33,33 neúspech) celková úspešnosť 33,34% (66,67 - 33,33). 19.V zmysle zásady zákazu reformationis in peius (zákazu zmeny k horšiemu v neprospech odvolateľa), podľa ktorej nemožno zmeniť rozhodnutie v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal a tým podstatne zhoršiť postavenie odvolateľa, výrok o trovách konania bol priznaný v rozsahu 40%, teda v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie.

20.Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, lebo odvolanie dal len do výšky 187,36 eur, ktorá mu bola v odvolacom konaní priznaná, preto náhrada trov odvolacieho konania mu bola priznaná v rozsahu 100%.

21.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.